

**Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen.** Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Veel van deze levensbeschrijvingen waren al opgetekend in het in 2002 verschenen boek 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.)

Hieronder een levensverhaal dat niet in dit boek was vermeld, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

### **Zuster Helena van Moorsel, missionaris in Kameroen**

Helena van Moorsel werd geboren op 14 oktober 1930 in Erp. De familie verhuisde al snel naar Esdonk in Gemert. Helena vertoefde veel bij haar grootmoeder op de Neerbroek in Boekel. Het grootste deel van de lagere school volgde zij in Boekel. Vanwege die tijd in Boekel werd zij later in het Boekelse missiemaandblad 'Uit onze Knollentuin' als Boekelse 'erkent', meent haar jongere broer Martien, zelf pater van de Heilige Geest. Helena koos voor de missiezusters van de Heilige Geest. Het eerste gedeelte van haar noviciaat volgde zij in Keldonk, het tweede in Parijs. In 1953 werd ze uitgestuurd naar Kameroen. Martien: "Ze werkte daar aan de emancipatie van de vrouw. Ze werd lerares voor technisch onderwijs voor meisjes (te vergelijken met onze vroegere huishoudschool). Later richtte ze een kweekschool op voor leraressen voor dit technisch onderwijs. Ze was directrice maar gaf ook les. Er wordt van haar gezegd dat ze veel heeft gedaan voor de emancipatie van de vrouw in Kameroen." In 1996 keerde ze terug naar Parijs. Met enkele zusters ging ze werken in de wijk La Courneuve. Martien: "Een volkswijk met veel drugsgeweld. Helena was niet bang uitgevallen. Toen haar tas werd gestolen, stapte ze naar de jongelui en zei: 'Zonder papieren kan ik niet werken.' Niet lang daarna had ze haar tas met inhoud terug." Toen ze de leeftijd voor een bejaardenhuis had bereikt, verhuisde ze naar een verzorgingshuis van haar congregatie in Nogent (een voorstad van Parijs). Ze ging daar werken voor psychiatrische patiënten in de wijk. Martien: "Ze slaagde erin de mensen tot rust te brengen. Probleemgevallen werden naar haar gestuurd." Uiteindelijk moest ze naar een rusthuis van haar congregatie in Wijchen. Daar gaf ze nog zoveel mogelijk mantelzorg aan medezusters. "Maar het was niet haar gelukkigste tijd", weet Martien. Op 25 maart 2019 overlijdt Helena, 88 jaar oud. Zij werd in Wijchen begraven.